Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

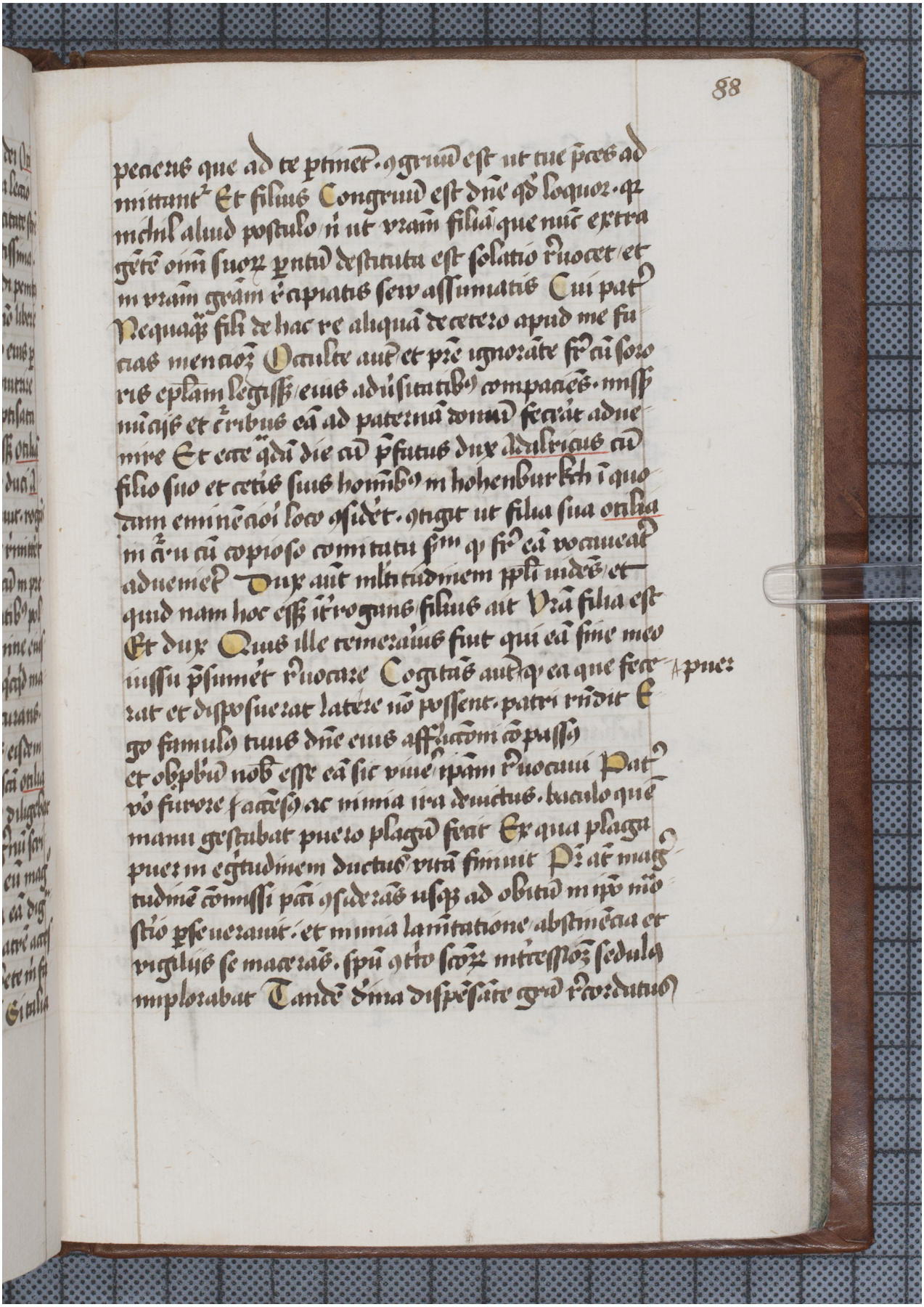

88

pecatis que ad te pertinet. ergo quid est ut tue pars ad
mittant? Et filius Congruum est domine quod loquor. qp
michi aliud postulo nisi ut veram filiam que nunc extra
gentem omni suorum propinquitatis destituta est solatio revocet et
in veram gratiam recipiatis seu assumatis Cui pater
Nequaquam fili de hac re aliquam decetero apud me fu
cias mentionem Quidne aut et pre ignoratione fecit ei soro
ris epistolam legisse eius adhuc iratus compacatus. missis
nuntiis et scribens ei ad paternum domum fecerat adue
nire Et cum quidem die ad presentis dux Adalricus ad
filio suo et cetis suis hominibus in hohenburch in quo
dum eminentiori loco residet. erigit ut filia sua ortlia
in a.n.u.m ei copiose commitatu fieri. ut sic ei vocaretur
adueniet Dux autem multitudinem populi videns et
quid nam hoc esset interrogans filius ait Vera filia est
Et dux Quis ille temeratius fuit qui ei sine meo
iussu presumet revocare Cogitans autem ea que fecerat et disposuerat latere non possent. patri rendit E
go famulus tuus domine eius affectionem compassi
et obprobrium nobis esse ei sic vinculo patrium revocavi Pater
vero furore factus ac minima ira ductus. baculo quem
manu gestabat puero plagam fecit Ex qua plaga
puer in egritudinem ductus vitam finivit Pater autem magnitudine commissi pari residens usque ad obitum in pro mo
stio persevevavit. et minima lamentatione abstinentia et
vigiliis se macerans. spiritum ortio sororis interpellos sedula
imploravit Tandem domina dispensatione gratia revertitur

A puer